

for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) stillede Underændringsforslag, der ganske vist vil afhjælpe en Deel af denne Grund til Engstelse og maaſtee hidrage til at hæve den Misforſtaaelse, som kan have foranlediget samme. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjorde opmærksom paa, at der formeentlig var saameget mindre Grund til at forlange Samtykke af Obligationseierne, som han gik ud fra den Forudsætning, at Brandassuranceobligationseierne ogsaa her i Kjøbenhavn skulde anvendes til Bygningernes Gjenopførelse. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, Bygningernes Assurance her er ikke tvungen, der eksisterer ikke en saadan Bestemmelse. Forsaavidt den ærede Taler isvrigt gjorde opmærksom paa adskillige Punkter med Hensyn til de Bankeforhold, som vare forbundne med, at en Eiendom kunde komme ud navnlig af den almindelige Brandforsikring for Landet, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det paa ingen mulig Maade har været for at skabe Bankeforhold, naar Ministeriet har maattet gjøre den Fordring, at der skulde betales Stempelgebyr af Declarationen. For Ministeriet som Bestyrer af Brandforsikringen er det naturligt det Væsentlige, at det er sikret mod, at Nogen kan komme og benægte, at han har givet Samtykke til, at en Eiendom maa gaae ud af Forsikringen. Det bedste Beviis derfor er selvfølgelig, at man ved Brandforsikringen glemmer den Declaration, som vedkommende Panthaver har udstedt. Det er, fordi Ministeriet nærmest kun saa paa at sikke sig som Bestyrer af Brandforsikringen imod Krav af Folk, der havde Pant i Eiendomme, der vare forsikrede i Landbygningernes Brandforsikring, at denne Maade at ordne Sagen paa er bleven foreskrevet; men det er en Følge af Stempellovgivningen, at der til denne Declaration maa bruges Stempelpapir til 48 β , og dette vil ikke kunne forandres, uden at der stæer en Forandring i selve Stempellovgivningen. Det stæer jo ikke i Ministeriets Magt at fritage Nogen for eller gjøre Undtagelser fra de almindelige Regler om Brugen af Stempelpapir. Jeg er altsaa overbevist om, at naar man, hvad jeg maaſtee har Grund til at antage, har troet, at

denne Fremgangsmaade hidrører fra, at man har villet skabe Bankeforhold for, at Nogen kunde træde ud af Forsikringen, saa har det været en Misforſtaaelse. Svovrigt kunde jeg maaſtee fuldstændiggjøre den Meddelelse, som den ærede Taler gjorde om den Lempelse, der nu var bleven indført, at man kunde lade vedkommende Panthaver paa selve Obligationen meddele Samtykket, men saa skulde Obligationen, sagde den ærede Taler, indsendes til Ministeriet, hvor den blev beroende, indtil Regnskabet var revideret (Winther: Tidligere). Ja, nu er det i alt Fald nok, naar Obligationen forevises for Branddirecteuren. Der er her to Hensyn at tage, det ene er Hensynet til dem, som saae Panteobligationerne som Pant igjen, altsaa det Hensyn, som man skylder de almindelige Creditforhold, og det andet Hensyn er det, som vedkommende Bestyrer maa tage, for at sikke sig imod Krav. Jeg troer, at Sagen i alt Fald ikke vil kunne ordnes paa nogen bedre Maade end den, som vil fremgaae af det Underændringsforslag, der er stillet.

Steen: Maaſtee jeg først maa tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 7. Med Hensyn dertil bemærkede den høitærede Minister, at Forslaget, saaledes som det foreligger fra Forslagsstillernes Haand, var saa vagt affattet. I denne Henseende maa jeg gøre opmærksom paa, at, saaledes som Paragraphen nu er affattet, er den omtrent ligesaa vag, thi det er vistnok et aldeles ubestemt Begreb, hvad der forlanges til Huusbrug af Brændsel, og det kan i alt Fald ikke blive mere vagt, fordi der tilføies, at det skal være til Brug i Huusholdningen og til daglig Næringsdrift. Der stæer ikke, som den høitærede Minister læste, „Næringsbrug“, men der stæer „Næringsdrift“, og Meningen er aabenbart den, at det skal være, hvad der daglig forbruges i Næringsdriften. Det vilde maaſtee være muligt at finde en anden mere tilsvarende Redaction, men Sagen er vistnok fra Forslagsstillernes Side opfattet tilstrækkelig klart til, at der ikke kan optæe nogen Misforſtaaelse ved de Ord, der ere valgte. Da jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at gøre opmærksom paa, at § 9 i Lovudkastet forekom mig at